

Demani un **Préstec Expansió** per al que vostè vulgui.

PUBLICITAT

► Webs del Grup ● Tradueix-nos
Dimecres, 8 juny 2016

EL PUNT AVUI+

Identifica't

Subscriu-te

Cercar

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT TERRITORI PUNT DIVERS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA COMUNICACIÓ OPINIÓ IN ENGLISH ESPORTS

OPINIÓ 9 juny 2013 2.00 h

ELS MIRALLS DE LA FICCIÓ

Educar en les imatges

ÀNGEL QUINTANA

Ja fa massa anys que a les escoles es parla de la necessitat d'educar en la imatge, però no s'acaben de fixar uns camins clars. Hi ha qui pensa que a les escoles cal estimular els infants perquè aprenguin a trobar en les pel·lícules, sèries de televisions o documentals uns valors que puguin ser útils per als ciutadans. En certa manera, es tracta de demanar als discursos que siguin políticament correctes i exigir a aquesta correcció una certa capacitat didàctica, sense valorar com es fa un discurs, com es construeix o com es manipula l'espectador. El resultat sol conduir cap a veritable paradoxes. Es considera que *El nen amb el pijama de ratlles* és una gran pel·lícula sobre l'amistat, sense tenir en compte que en la seva elaboració es juga amb la més innoble pornografia sentimental. En canvi, es pensa que una pel·lícula centrada en la recerca de la clavícula d'un dinosaure com *Quina fera de nena!*, de Howard Hawks, és una pallassada, vella i antiquada, quan probablement és una de les millors comèdies àcides que s'han fet sobre la igualtat de gènere. L'altre problema en què es cau quan es parla d'educació en imatges és la idea d'utilitzar qualsevol discurs audiovisual com a document per explicar una època o per *sinetitzar* malèvolament una obra literària. La pel·lícula es projecta com a complement de determinades matèries sense preguntar-se qui l'ha feta, quan l'ha feta, des d'on la feta i per què l'ha feta. Això provoca que *Gladiator*, de Ridley Scott, sigui considerada vàlida per estudiar l'antiga Roma, quan, de fet, d'allò que parla és d'un conflicte tan vigent en la nostra societat i poc vigent en l'època romana com és de com la societat de l'espectacle ha eclipsat el poder polític.

En aquests moments, una de les entitats que millor treballa per transformar els tòpics i els mals usos de l'educació en la imatge és Cinema en Curs. Fundada farà prop de deu anys, ha engegat un seguit de projectes en diverses escoles de Catalunya –des de l'àrea metropolitana de Barcelona fins a zones rurals– que tenen com a objectiu fer que els estudiants aprenguin a rodar i a muntar pel·lícules, mentre se'ls educa artísticament i la curiositat.

Cinema en Curs, que fa poc va presentar i els treballs dels alumnes a la Filmoteca, ha apostat per dues prioritats: fomentar l'educació en el gust per les imatges i donar a conèixer als alumnes com es construeixen les pel·lícules per tal d'afavorir la creativitat. De moment, els resultats són modèlics.

Desar la notícia al meu compte